

preotul Raimund, ca să-l împiedice de a-l predica pe Cristos, i-a perforat buzele cu un fier înroșit și i-a închis gura cu un lacăt, pe care i-l deschidea numai când trebuia să mănânce. Timp de opt luni a lucrat numai în aceste condiții, neîncetând a-i îndemna prin semne pe creștini, ca să rămână statornici în credință. După opt luni, călugării mercedari au venit cu suma necesară și l-au răscumpărat. Întors la Roma, Papa Grigore al IX-lea i-a acordat rangul de cardinal. Numai că el a murit înainte de a fi fost investit, la 31 august 1240, zi în care este sărbătorit ca sfânt.

Anton Dancă, *VADEMECUM*.
(Considerații, pilde și exemple
pentru solemnități și duminici),
Anul C, Editura „Presa Bună”,
Iași, 2005

Calendarul săptămânii 11-18 mai 2025

11	D	DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI; Sf. Mamert, ep.
12	L	Ss. Nereus și Achilleus, m. *; Pancrațiu, m. *
13	M	Sf. Fc. Maria de la Fatima *
14	M	SF. MATIA, AP.
15	J	Sf. Isidor Plugarul *
16	V	Fer. Vladimir Ghika, pr. m. **; Ss. Ioan Nepomuk, pr. m.; Alois Orione, pr.
17	S	Ss. Pascal Baylon, clg.; Fer. Ioan Scheffler, ep. m.
18	D	DUMINICA A V-A A PAȘTELUI; Ss. Ioan I, pp. m.; Leonard Murialdo, pr.

Gândul săptămânii

“Mor cu conștiința împăcată că am făcut tot ce am putut, deși nu întotdeauna tot ce a trebuit pentru adevărata Biserică a lui Cristos, într-o perioadă tristă pentru țara mea și pentru întreaga lume civilizată.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

11 mai 2025 • DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI • Sf. Mamert,
ep.

LECTURA I

**Iată că ne întoarcem spre
păgâni!**

*Citire din Faptele Apostolilor
13,14.43-52*

În zilele acelea, Paul și Barnaba, plecând din Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei. Au intrat în sinagogă într-o zi de sâmbătă și s-au așezat. După ce s-a împrăștiat adunarea, mulți dintre iudei și prozelitii evlavioși i-au urmat pe Paul și Barnaba, iar aceștia vorbeau cu ei și-i convingeau să rămână în harul lui Dumnezeu. În sâmbăta următoare, aproape toată cetatea s-a adunat ca să asculte cuvântul Domnului. Dar iudeii, când au văzut mulțimile, s-au umplut de invidie și contraziceau cele spuse de Paul insultându-l. Atunci Paul și Barnaba au zis cu îndrăzneală: “Vouă trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu. Dar pentru că voi îl respingeți și nu vă judecați vrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre păgâni! Căci așa ne-a poruncit

Domnul: «Te-am pus ca lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului»”. Auzind aceasta, păgânii s-au bucurat și au glorificat cuvântul Domnului, iar cei care fuseseră hotărâți pentru viața veșnică au crezut. Cuvântul Domnului s-a răspândit în tot ținutul. Însă iudeii au instigat femeile evlavioase de rang înalt, ca și pe mai marii cetății, au stârnit o persecuție împotriva lui Paul și Barnaba și i-au alungat din ținuturile lor. Ei, scuturând praful de pe picioare împotriva lor, s-au dus la Iconiu. Iar discipolii erau plini de bucurie și de Duhul Sfânt.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 99(100),2.3.5 (R.: 3c)

**R.: Noi suntem poporul
Domnului și turma pășunii
sale.**

sau:

Aleluia.

Slujiți-i Domnului cu bucurie, veniți înaintea lui cu strigăte de veselie! **R.**

Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai lui suntem, poporul lui și turma pășunii sale. **R.**

Căci Domnul este bun, îndurarea lui ține pe vecie și fidelitatea lui, din generație în generație. **R.**

LECTURA A II-A

Mielul îi va păstori și-i va conduce la izvoarele apelor vieții.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 7,9.14b-17

Eu Ioan, am văzut și, iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare în fața tronului și în fața mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini. Unul dintre bătrâni mi-a spus: "Aceștia sunt cei care vin din strâmtorarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele mielului. De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu și aduc cult ziua și noaptea în templul său, iar cel care stă pe tron îi va adăposti în cortul său; nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete, nu-i va mai arde

soarele și nici arșița. Căci mielul din mijlocul tronului îi va păstori și-i va conduce la izvoarele apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor".

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,14

(Aleluia) "Eu sunt păstorul cel bun, spune Domnul. Eu cunosc oile mele și ele mă cunosc pe mine". (Aleluia)

EVANGHELIA

Eu le dau viața veșnică.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 10,27-30

În acel timp, Isus le-a spus: "Oile mele ascultă glasul meu; eu le cunosc, iar ele mă urmează. Eu le dau viața veșnică și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va răpi din mâna mea. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate răpi din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una suntem".

Cuvântul Domnului

După ce, puțin mai înainte, Isus a afirmat că el este păstorul cel bun, pune în evidență trei calități esențiale ale dumnezeirii sale, mai întâi prin Eu sunt, adică este una

cu Iahve – Eu sunt cel ce sunt – care așa i s-a revelat lui Moise la muntele Horeb; apoi prin păstorul cel bun, așa cum l-au prezis toți profeții: Dumnezeu singur este păstorul poporului său, Israel și prin calitatea de bun, pe care Isus însuși a proclamat-o divină: Unul singur este bun, Dumnezeu; și prin calitatea desăvârșită a cunoașterii: Eu cunosc oile mele precum mă cunoaște Tatăl și eu îl cunosc pe Tatăl, fiindcă eu și Tatăl una suntem. Eu sunt mâna Tatălui și oile sunt în mâna mea, fiindcă Tatăl mi le-a dat și nimeni nu le poate răpi din mâna mea și nici nu poate să le facă vreun rău (I). Această bunătate divină a lui Isus față de oile sale o pune în evidență apostolul Ioan în fragmentul citit din Cartea Apocalipsei, arătând cât de mare este numărul celor mântuiți, că nimeni nu este în stare s-o facă, și totuși nenumărații nu vor mai flămânzi, nu vor mai înseta, nu vor mai obosi sub arșița soarelui, nu vor mai plânge de durere, și nici nu se vor mai teme de moarte, fiindcă vor avea din belșug apa vieții (II). Această apă vie, descoperită de Isus samaritenei la fântâna lui Iacob și pe care ea i-a cerut-o ca remediu contra oboselii de a veni la fântână, de a scoate apă și de a o transporta acasă, n-a putut s-o primească înainte de a-și recunoaște păcatele, ci o primesc din belșug numai cei care se adună ca să asculte glasul Domnului: Oile mele ascultă glasul meu și eu le cunosc și ele mă urmează. Apostolii Paul și Barnaba, fiind părtași la calitatea de păstor, pe care au primit-o de la Isus, au

ajuns la Antiohia Pisidiei. Aici au predicat cuvântul Domnului pentru evrei în sinagoga lor. Mulți l-au ascultat; dar numai după o săptămână mai mulți s-au răsculat și i-au alungat. Alungarea n-a fost un eșec, ci o victorie, fiindcă au început să-l predice pe Cristos cel înviat neamurilor păgâne, care l-au primit cu mare bucurie. Paul și Barnaba s-au dovedit a fi adevărați discipoli ai lui Isus făcând să crească turma celor aleși. În această zi întreaga Biserică Catholică se roagă bunului păstor să-i trimită alți păstori plini de zel, să trezească în tineri chemarea la preoție și la viața consacrată, fiindcă secerișul este mult dar secerătorii puțini, iar oile rătăcite sunt din ce în ce mai multe. Un exemplu admirabil de păstor a fost sfântul Raimund Nonnatus (1200-1240). La botez i s-a dat numele de Raimund; deoarece nașterea lui a avut loc prin cezariană, i s-a adăugat Nonnatus, adică Nenăscut. Este sfințit preot în anul 1222. Intră în ordinul călugăresc al mercedarilor, având carisma eliberării creștinilor răpiți de pirați și vânduți ca sclavi în Africa. Până în 1231 s-a dedicat acestei munci apostolice și a răscumpărat 140 de sclavi la Valencia, 250 la Alger și 228 la Tunis. Aici, ca să poată răscumpăra un sclav, nemaivând bani, a consimțit să se vândă pe sine ca sclav și să rămână printre sclavii încă nerăscumpărați, ca să-i poată încuraja în credință, fiindcă unii, amenințați cu moartea de musulmani, se lepădau de credință. Stăpânul, care l-a cumpărat pe